Élménybeszámoló

2009. június 18-án 23 fős delegáció érkezett Sióagárdra a lengyelországi Gromadka településről. Gromadka egy körülbelül 3000 lelkes település Lengyelország dél-nyugati részén. Gyönyörű természetvédelmi területen fekszik, elegyes tölgyerdeit ősláposok övezik. A vidék jellegzetes növénye a vargánya és az erika. Ez utóbbihoz kapcsolódóan augusztusban fesztivált rendeznek.
Gromadka és Sióagárd 2006 óta partnertelepülések, de ilyen nagy létszámú csoporttal még nem látogattak el hozzánk lengyel barátaink. A meghívás a Leányvári Halfőző Versenyre szólt, de igyekeztünk vendégeink három napját színessé tenni más programokkal is. Csütörtökön este vacsorával vártuk a hosszú úton megfáradt lengyeleket.
Az előzetes egyeztetések alapján a település vezetőiből és a helyi hagyományőrző tánccsoport tagjaiból álló lengyel delegáció meglepetés-tagja volt a korábbi polgármester, Tadeusz is, aki már többször járt Sióagárdon. Köszöntésképpen a vendégeink többszólamú dalra fakadtak a vacsora, a pohárköszöntő és a kölcsönös bemutatkozás közben is.
Másnap Szekszárdot mutattuk meg, jártak a belvárosban, a Petrits Múzeumban, ebéd után kirándulást tettek a Gemenci erdőben, majd az Árvízkapunál vízre tették polgármesterüket, Dariusz Pawliszczy-t, aki Háry János polgármesterünkkel egy kenuba szállva csatlakozott a Sión evezőkhöz. A hídról integetve még énekeltek búcsúzóul pár bátorító, vidám dalt, majd Sióagárdra vették útjukat. Itt megcsodálták a Tájházat, a falu utcáit, házait és részt vettek az esti szentmisén, melyet újra énekeikkel színesítettek.
Este a sióagárdi tánccsoport tagjai a Leányvárban látták vendégül barátainkat magyaros hideg vacsorával, melyet jóféle agárdi borokkal öblítettek le.
A szombati napot a Leányvárban töltötték, halászlét ettek, bort ittak, és műsort adtak a színpadon. Ekkor aztán kiderült, amit már addigra erősen sejtettünk, hogy nem annyira tánccsoport, és nem is annyira hagyományőrző ez a csoport. Lengyel popslágerekkel, hastánccal színesített programjuk valódi színfoltja volt a rendezvénynek, hisz ilyesmit még biztosan nem láttak az egyébként sokat megélt leányvári pincék.
A vasárnap reggeli indulás előtt búcsúzóul ismét énekeltek, újra és újra más dalba kezdve. Gromadkai vendégeink hálásak voltak a vendéglátásért, kérték, hogy köszönetüket tolmácsoljuk az egész településnek!